

העובד טען כי במשך תקופת ההעסקה לא קיבל זכויות כגון דמי חגים, חופשה ואף שעות נוספות, ולבסוף פוטר. החברה הכחישה, אך לא הצליחה לסתור את מרבית טענותיו.

השופט יוסף יוספי מבית הדין האזורי לעבודה בבאר שבע קיבל חלקית את תביעתו של עובד זר מתאילנד והורה לחברת "נתאי גידולים" שהעסיקה אותו בעבר, לשלם לו כ-195,000 עבור פיצויי פיטורים, שעות נוספות, ועוד שורה של זכויות סוציאליות.

התובע טען כי עבד בחברה במשך 54 חודשים, החל ממאי 2013 ועד אוקטובר 2017, במשך שעות רבות מדי יום. בסוף התקופה, לגרסתו, הוא פוטר ואף זכה ליחס פוגעני, מה גסש ממילא פג תוקפה של אשרת עבודתו. לטענתו הוא הועסק 7 ימים בשבוע במשך שעות רבות מדי יום.

עוד הוא טען בין היתר כי תלושי השכר שקיבל היו פיקטיביים ולא שיקפו את היקף עבודתו והתמורה המגיעה לו.

מנגד, החברה טענה שהציגה תלושי שכר כדין ומסמכים חתומים על ידי התובע, לפיהם אישר את שעות העבודה שעל בסיסם חושבו התשלומים שקיבל. בהקשר זה אף נטען כי התובע חתם על דוחות נוכחות ערוכים בשפתו ואף קיבל תמורה עבור שעות נוספות.

בנוסף נטען כי התובע קיבל דמי הבראה, דמי חגים, ויצא לחופשות, בעוד שהתובע טען כי לא קיבל את זכויות אלה.

עוד טענה החברה כי התובע החל לעבוד אצלה רק באפריל 2014, ולפני כן עבד בחברה אחרת. בנוגע לסיום ההעסקה, החברה טענה כי התובע הוא שנשטש את העבודה, ומשם הלך לעורך דין.

דוחות שאינם משקפים

בכל הקשור לתקופת ההעסקה, השופט יוספי קיבל את עמדת התובע וקבע כי התובע עבד באותו מקום החל מיומו הראשון תחת אותו מעסיק ובאותו סוג עבודה. בהקשר זה השופט הבהיר כי החברה לא הציגה כל מסמך מטעם אותה חברה אחרת, וללא כל הסבר.

גם בנוגע לסיום ההעסקה, השופט העדיף את גרסת התובע שלפיה פוטר, והבהיר כי אכן אשרת התובע הסתיימה, ובנסיבות אלה הוא זכאי לפיצויים. כמו כן, השופט ציין כי התובע מסר "גרסה איתנה", והפנה לכך שגם עד מטעם החברה העיד כי "הגיעו לו פיצויים".

בהמשך נקבע כי התובע אף זכאי להפרשות לפנסיה, בניגוד לעמדת החברה, ואף

לפדיון חופשה ודמי הבראה שלא קיבל.

בהקשר זה השופט הבהיר כי העד מטעם החברה לא ידע להסביר את התעריפים שננקבו בתלושי השכר, וזקף לחובת החברה את העובדה שלא הביאה לעדות אף נציג הנהלת חשבונות שיכול לשפוך אור על הנושא. בדומה לכך גם לגבי דמי חגים, השופט ציין כי למעט טענות כלליות, לא נמצאו טענות משכנעות מצד החברה.

בנוסף לכך החברה אף חויבה לשלם לתובע כ-68,000 שקל עבור שעות נוספות (כ-60 שעות מדי חודש במשך 38 חודשים). בהקשר זה אמנם נדחו רישומי התובע בדבר מספר השעות וכן טענתו כי עבד 7 ימים בשבוע.

אלא שגם נתוני החברה נדחו. השופט ציין כי "דוחות הנוכחות המקורים שנערכו בזמן אמת על ידי הנתבעת לא הומצאו. מנגד, צורפו על ידי הנתבעת דוחות נוכחות עם שעות עגולות אשר אינן משקפות את היקף עבודתו האמיתי של התובע".

לאחר חיבור כל רכיבי הפיצוי, התוצאה היתה פיצויים בסך 194,347 שקל. בנוסף לכך החברה תשלם לתובע הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך כולל של 17,000 שקל.

ב"כ התובע: עו"ד אודי שושן, עו"ד רוני חייט

ב"כ הנתבעת: עו"ד גיא יפרח

המידע המוצג במאמר זה הוא מידע כללי בלבד, ואין בו כדי להוות ייעוץ ו/או חוות דעת משפטית. המחבר/ת ו/או המערכת אינם נושאים באחריות כלשהי כלפי הקוראים, ואלה נדרשים לקבל עצה מקצועית לפני כל פעולה המסתמכת על הדברים האמורים.

מאת: עו"ד רלי ארביב העוסק בדיני עבודה

הכותב לא ייצג בתיק.

באדיבות: אתר המשפט הישראלי "פסקדין"

www.psakdin.co.il

פאונרם נ' נתאי גידולים בע"מ